

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 K 218238 24 Kž
Zenica, 06.05.2024 godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Nermin Tešnjak, kao predsjednika vijeća, te Amela Bajramović-Softić i Enes Maličbegović, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amara Đukić, u krivičnom predmetu protiv optuženih 1. Isaković Rašida, zbog krivičnog djela Krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH, 2. Grahić Dževahire, zbog krivičnog djela Krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. KZ FBiH, povodom žalbe branitelja optuženog Isaković Rašida, advokata zajedničke advokatske kancelarije Ljubović Bakira i Ljubović Dženane iz Zenice, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 218238 23 K od 29.01.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.05.2024 godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se žalba branitelja optuženog Isaković Rašida kao neosnovana, te **se potvrđuje** presuda Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 218238 23 K od 29.01.2024. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici broj: 43 0 K 218238 23 K od 29.01.2024. godine, optuženi Isaković Rašid i Grahić Dževahira oglašeni su krivim zbog krivičnog djela i to Isaković Rašid radnjama opisanim pod tačkom 1. prvostepene presude krivično djelo krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ F BiH i Grahić Dževahira radnjama opisanim pod tačkom 2. prvostepene presude krivično djelo krivotvorenje službene isprave iz člana 389. stav 1. KZ F BiH, te je prvooptuženi Rašid Isaković uz primjenu odredaba člana 41., 42. 43. i 49. KZ F BiH osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a optuženoj Grahić Dževahira uz primjenu odredbi člana 62. KZ FBiH izrečena uvjetna osuda kojom joj je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, a koja kazna se neće izvršiti ukoliko optužena u roku od 2 (dvije) godine od dana pravomoćnosti presude ne počini novo krivično djelo. Istom presudom na osnovu odredbe člana 202.st.1. ZKP-a F BiH optuženi Isaković Rašid i Dževahira Grahić su obavezani da na ime troškova krivičnog postupka, - paušala plate iznos od po 100,00 KM, sve u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude.

Protiv prvostepene presude žalbu je podnio branitelj optuženog Isaković Rašida, advokat Ljubović Bakir iz Zenice i presudu pobija zbog pogrešne primjene materijalnog prava, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bitne povrede odredaba krivičnog postupka i odluke

o kazni s prijedlogom da se žalba uvaži, prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu ili da istu preinači i za navedeno djelo izrekne uvjetnu osudu.

Odgovor na žalbu podnio je kantonalni tužitelj i predlaže da se žalba branitelja optuženog Isaković Rašida odbije kao neosnovana.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu člana 319. ZKP FBiH, bez prisustva stranaka, jer iste nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća.

Ovaj sud je razmotrio žalbu branitelja optuženog, izjavljenu protiv prvostepene presude, pa je nakon izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

U žalbi branitelj optuženog ističe da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje s obzirom da su optuženi spornom odlukom samo dopunjavali ranije donesenu Odluku Skupštine o dodjeli stana optuženom Isaković Rašidu, jer su ovlašteni na to, a predmetna Odluka Udruženja nije bila podobna samo iz formalnih razloga, odnosno nemogućnosti potpisivanja kupoprodajnog ugovora po predsjedniku Udruženja Isaković Rašidu, zbog sukoba interesa, te da prvostepeni sud nije cijenio ovlaštenja optuženih s aspekta Statuta Udruženja, broj: 15/2020 od 26.02.2020.g. (koji je bio na snazi u vrijeme donošenja navedeni odluka), a s tim u vezi i postojanja umišljaja za počinjenje ovog krivičnog djela. Iz naprijed navedenih razloga žalitelj smatra da je obrazloženje prvostepene presude suprotno samo sebi i provedenim materijalnim dokazima, te da je izostala i ocjena kontradiktornih iskaza svjedoka A. A., B. S. i Č. E. u odnosu na iskaze svjedoka D. J., Č. E. i K. S..

Žalba nije osnovana.

Suprotno žalbenim navodima nalazimo da je prvostepeni sud na temelju izvedenih subjektivnih i objektivnih dokaza optužbe pravilno utvrdio činjenično stanje glede postojanja odlučnih činjenica na temelju kojih je izvan razumne sumnje utvrđeno da je optuženi Isaković Rašid počinio krivično djelo koje mu se predmetnom optužnicom stavlja na teret. Te odlučne činjenice se odnose na utvrđenje suda da je optuženi u svojstvu odgovorne osobe, kao predsjednik Upravnog odbora (UO) Udruženja antifašista i boraca narodnooslobodilačkog rata grada Zenica, nakon što je prethodno na neutvrđen način nabavio lažnu poslovnu ispravu i to Odluku UO tog Udruženja broj 30a/2020 od 05.06.2020. godine, u kojoj je navedeno da mu se kao predsjedniku Udruženja u vlasništvo dodjeljuje jednosoban stan u ulici ..., površine 48 m², šifra stana 3032048, te da je Grahić Dževahira ovlaštena da potpiše kupoprodajni ugovor kod notara vezano za stan koji je dobio Isaković Rašid, koju odluku je dana 23.12.2020. godine, optuženi u notarskom uredu notara Pivić Ramiza u Zenici upotrijebio prilikom zaključenja Ugovora o prijenosu prava vlasništva stana koji se nalazi na adresi ..., površine 48 m², uknjižen u el. ZK Ulošku broj 2942 k.o. Z., broj OPU-IP 616/2020. Navedene odlučne činjenice, a naročito činjenicu da predmetna odluka nikada od strane upravnog odbora nije donesena, kako se u istoj navodi na sastanku dana 27.05.2020. godine, potvrdili su u svojim iskazima svjedoci koji su prisustvovali navedenoj sjednici i to D. J., K. Z., B. S., Č. E.. Nadalje navedene iskaze svjedoka optužbe, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud potkrijepljuju i materijalni dokazi prvenestveno Originalni zapisnik sa sjednice Upravnog odbora održane 27.05.2020. godine u kojem je naznačen dnevni red sa ukupno tri tačke, iz kojeg jasno proizlazi da na navedenoj sjednici nije donesena odluka u obliku i formi kakva je donesena i korištena prilikom zaključenja ugovora o prenosu prava vlasništva. Također na temelju dokaza optužbe i to iskaza svjedoka P. N., te Ugovora o prijenosu prava vlasništva stana koji se nalazi na adresi ..., površine 48 m², uknjižen u el. ZK Ulošku broj 2942 k.o. Z..., broj OPU-IP 616/2020, utvrđeno

je da je optuženi spornu odluku upotrijebio kao pravu, čime su se stekla sva obilježaja krivičnog djela za koje optuženi Isaković Rašid terete.

Glede žalbenih navoda da postoje određene kontradiktornosti kod izjava saslušanih svjedoka koje sud nije doveo u vezu, nalazimo da isti nisu od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke. Ovo iz razloga što iz materijalnog dokaza zapisnika sa predmetne sjednice ne proističe da je tačka dnevnog reda sjednice bila dodjela stana optuženom, niti da je takva odluka donesena. Istina postoje različita iskazivanja pojedinih svjedoka, što se svakako može pripisati činjenici da se na predmetnoj sjednici razgovaralo o odluci suda vezano za stanove, zbog čega postoji velika vjerovatnoća pogrešnog razumijevanja dešavanja na sjednici od strane nekih njenih učesnika. Također niti jedan od svjedoka nije potvrdio donošenje odluke kojom se optužena Dževahira ovlašćuje na potpisivanje daljih akata vezano za stanove.

U vezi sa žalbenim navodima da sud nije cijenio ovlaštenja optuženih s aspekta Statuta Udruženja, broj: 15/2020 od 26.02.2020.g, iste također cijenimo irelevantnim s obzirom na rezultate dokaznog postupka. Naime, kako je provedenim dokazima utvrđeno da sporna odluka nije donesena od stane upravnog odbora udruženja, kako se to u istoj navodi, irelevantna su ovlaštenja optuženih glede dalje realizacije iste.

Nadalje, žalbeni navodi da sud nije cijenio ovlaštenja optuženih s aspekta Statuta Udruženja, broj: 15/2020 od 26.02.2020.g. (koji je bio na snazi u vrijeme donošenja navedeni odluka), a s tim u vezi i postojanja umišljaja za počinjenje ovog krivičnog djela nisu osnovani. Naime, pravilno zaključuje prvostepeni sud kada utvrđuje da je optuženi Isaković Rašid predmetno krivično djelo počinio sa umišljajem s obzirom da je znao da se radi o lažnim službenim ispravama, jer konkretno na sastanku UO od 27.05.2020. godine, na kojem je lično bio prisutan, uopće nije odlučivano po pitanju dodjele navedenog stana Isaković Rašidu, niti o ovlaštenju za potpisivanje kupoprodajnog ugovora Grahić Dževahiri, a što proizlazi iz rezultata provedenog dokaznog postupka.

Suprotno od naprijed navedenih žalbenih prigovora nalazimo da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, na isto pravilno primjenio materijalno pravo, te da prilikom donošenja pobijane presude nije načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Branitelj optuženog presudu pobija i zbog odluke o krivičnopravnoj sankciji.

U žalbi se ističe da je prvostepeni sud pogrešno cijenio i to na temelju slobodne procjene, da se radi o većem iznosu imovinske koristi, jer je predmetni stan devastiran. Također, prema mišljenju žalitelja pogrešno je kao otežavajuća okolnost cijanjeno ponašanje optuženog tokom glavnog pretresa u smislu odnosa optuženog prema počinjenom krivičnom djelu, na način da je optuženi za vrijeme trajanja glavnog pretresa svojim stavom, ponašanjem pokazivao veliku dozu bahatosti, ravnodušnosti, svojevolsnosti prema posljedici krivičnog djela i nepravedno stečenom stanu. Ovakvo ponašanje optuženog, prema mišljenju branitelja, rezultat je ličnog uvjerenja optuženog da je Statutom bio ovlašten da dopuni predmetnu odluku, zbog čega se navedeno ponašanje optuženog, nije moglo cijeniti kao otežavajuća okolnost. Žalitelj ukazuje da sud nije dao odgovarajući značaj olakšavajućim okolnostima i to ranijoj nije osuđivanosti, da je porodičan, da je starije dobi (71 godina), da je penzioner, te da je veoma slabog zdravstvenog stanja.

Iz obrazloženja prvostepene presude proističe da je prvostepeni sud na strani optuženog, od olakšavajućih okolnosti cijenio da optuženi do sada nije kažnjavan, da je porodičan, da se radi

o osobi relativno starije životne dobi, dok od otežavajućih okolnosti na strani optuženog cijenjen je odnos optuženog prema počinjenom krivičnom djelu, pa kako se u obrazloženju pobijane presude navodi, optuženi je za vrijeme trajanja glavnog pretresa svojim stavom, ponašanjem pokazivao veliku dozu bahatosti, ravnodušnosti, svojevolsnosti prema posljedici ovog krivičnog djela i nepravedno stečenom stanu, gdje više puta tokom trajanja glavnog pretresa svjesno svojim rečenicama pokazivao pred sudom da je on imao puno pravo za ponašanje i radnje koje su dovele do toga da oštećenom Udruženju nanese veliku materijalnu štetu, kao i da su usljed učinjenja predmetnog krivičnog djela nastupile veće posljedice, s obzirom na vrijednost stana.

Primjenjujući opća pravila za odmjeravanje kazne propisana odredbom člana 49. KZ FBiH, a kojom prilikom sud cijeni stepen krivnje, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinitelja, osobne prilike i ponašanje optuženog nakon učinjenog krivičnog djela, te druge okolnosti koje se odnose na osobu učinitelja, ovaj sud cijeni da je prvostepeni sud optuženom izrekao adekvatnu krivičnopravnu sankciju. Nalazimo da okolnosti koje branitelj optuženog navodi u žalbi, nisu takve činjenične i pravne prirode, da bi utjecale na adekvatnost krivičnopravne sankcije izrečene u prvostepenoj presudi.

Naime, za predmetno krivično djelo je propisana kazna zatvora propisana kazna zatvora od šest mjeseci do pet godina te je optuženom izrečen zakonski minimum zapriječene kazne. Iz navedenog proističe da je prvostepeni sud u odgovarajućoj mjeri itekako cijenio utvrđene olakšavajuće okolnosti.

Također nalazimo potrebnim istaknuti da, imajući u vidu da je u konkretnom slučaju izostalo priznanje kao i izraženo kajanje, zbog čega se ne može očekivati postizanje svrhe krivičnopravne sankcije izricanjem uvjetne osude navedenom optuženom, a time nisu ispunjeni niti uvjeti za primjenu odredbe člana 50. tačka b. KZ F BiH.

U konačnici vijeće nalazi, da se u konkretnom slučaju blažom kaznom od izrečene ne bi mogla ostvariti svrha kažnjavanja, u smislu prije svega specijalne prevencije, da spriječi optuženog da počini nova krivična djela, kao da se istom utječe na druge da ne čine krivična djela.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se žalbom pobija prvostepena presuda, to je valjalo žalbu branitelja optuženog odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu temeljem odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku FBiH, potvrditi.

Zapisničar

Amara Đukić

Predsjednik vijeća

Nermin Tešnjak